

Naar jeg tager de Lønninger, som den sidst vedtagne Lønningslov bestemmer, saa har jeg medtaget alt, hvad jeg skal have, og saa skulde de personlige Tillæg selvfølgelig ikke tages med.

Jeg skal i Betragtning af den langt fremrykkede Tid ikke fremsætte flere Bemærkninger, men kun anbefale at stemme for de Ændringsforslag, som Mindretallet endnu har tilbage.

Poul Christensen: Paa dette sene Tidspunkt skal jeg indskrænke mig væsentlig til et enkelt Punkt. Før denne Forhandling slutter, har jeg Lyst til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Jeg haaber, han vil være i Stand til at besvare det, da jeg ellers tror, at det er nødvendigt at tage det op til Forhandling i Udvalget for at faa givet § 1, første Stykke, en lidt klarere Affattelse. Jeg tænker her paa enkelte Byer, f. Eks. den, jeg har den Ære at repræsentere, nemlig Sorø, eller Skanderborg og Hobro, hvis Jernbanestationer ligge ude i Landsognet. Der er maaske ogsaa flere Byer, hvor Posthuset ligger i Landsognet, og hvor Funktionærerne altsaa maaske bo der ude omkring. Det, jeg ønsker at faa klaret, er, om disse Stationer, eventuelt Posthusene, ville blive regnede for at tilhøre de Byer, hvis Navne de bære. Dette Spørgsmaal ønsker jeg Svar paa, da det ellers bliver nødvendigt at faa det klaret af Hensyn til de paagældende Funktionærer, inden Lovforslaget endelig vedtages.

Maa jeg gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører, der undrede sig over, at jeg rystede paa Hovedet, da han var inde paa Omtalen af Værdimaaleren. Det gik vistnok de fleste i Udvalget, akkurat som det gik den ærede Ordfører, der var inde paa at nævne en Masse forskellige Ting, som han mente, man skulde tage til Værdimaaler. Naar vi kom til at spekulere over disse mange Ting, maatte vi erklære os fallit og finde Opgaven ganske umulig og uløselig. I alt Fald var det saaledes for mit Vedkommende. Jeg følger til, at efter at vi have hørt det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), er jeg ikke bleven klogere, og det er sikkert ogsaa gaaet andre ærede Medlemmer, der have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, saaledes, at de efter at have hørt det ærede Medlem fra Hornslet ere akkurat lige vidt. Personlig nærer jeg den Opfattelse, at man skal indskrænke sig til at betragte ganske faa Ting som Værdimaalere. Jeg har saavel i Salen som i

Udvalget gjort gældende, at det gjaldt om at finde enkelte Ting, der virkelig betøde noget. Som saadanne tænkte jeg ikke alene paa Brødkorn, men ogsaa paa Kød og Flæsk, gaaende ud fra den Betragtning, at naar der var gode Priser paa den Slags Ting — og det vilde ikke være vanskeligt at finde en Kapitelstakst for dem —, havde man det godt paa Landet, og i saa Tilfælde havde man det ogsaa godt i Byerne, thi saa vilde Handel, Haandværksdrift og anden Virksomhed blomstre. Men om alle de andre Ting, som den ærede Ordfører nævnede, Kul, Sko og jeg ved ikke hvad, Klæder og alle mulige Ting, gælder det, at lige saa vel som de blive dyrere for Embedsmænd og Tjenestemænd, lige saa vel blive de dyrere for os andre, og i saa Tilfælde finder jeg ingen Anledning til, at Yderne skulle betale for Nyderne, lige saa lidt som jeg finder Anledning til, at der sker nogen Forandring paa Grund af nedadgaaende Konjunkturer med Hensyn til disse Ting. Her kan man være fælles saa vel om Nytten som om Skaden. Kun naar man kan paavise, at Landet har en virkelig Fordel af, at Priserne stige paa enkelte Ting, saa at dette ogsaa influerer paa Byerne, mener jeg, at der kunde være Anledning til, at Lønningerne ogsaa stege for Embedsmændene og Tjenestemændene. Men hele dette Spørgsmaal ligger efter min Mening ret udrøftet endnu i dette Øjeblik, idet man efter min Formening har taget paa denne Sag ikke praktisk, men ganske teoretisk, og har beskæftiget sig med saa mange Ting, som det efter min Mening er ganske umuligt at drage ind under dette. Jeg kunde ogsaa nævne Huslejen. Hvem i al Verden kan konstatere, om Huslejen stiger eller falder? Man har ikke saadanne bestemte Former for enhver Lejlighed; en 3 Værelsers Lejlighed koster fra 200 til 7 à 800 Kr., saa det vil være ganske umuligt at fastsætte en bestemt Takst for de enkelte Lejligheder.

Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), at vel har jeg nogen Tillid til Statistik, men ligesom det gik det ærede Medlem med Hensyn til Indkomstskatten, saaledes gaar det mig i mange Tilfælde med Statistik. Jeg har selv været med i Sogneraadet til at opgive, hvor mange Læs Hø eller Halm man har høstet pr. Tønde Land, og jeg kender noget til, hvilken Virkelighed der ligger bag ved de Opgivelser, som Statistikkerne faa at bearbejde, og jeg har heller ikke mere Tro til Statistikkerne, der bearbejde Opgivelserne; jeg tror ikke, Opgivelserne